

Uitspraak no 4 van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil over de Regeling Buitengerechtelijke Kosten Letsel

Partijen: de rechtsbijstandverzekeraar

en

de motorrijtuigverzekeraar

De rechtsbijstandverzekeraar en de motorrijtuigverzekeraar zijn beide deelnemer aan de Regeling Buitengerechtelijke Kosten (RBK-L) en hebben ter verkrijging van een bindend advies over een geschil over deze regeling een beroep gedaan op de Geschillencommissie Schadeverzekeraars (GCS) overeenkomstig artikel 1 van haar reglement, op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

Feitelijke gegevens

Tijdens de behandeling door een rechtsbijstandverzekeraar van een letselschade ten gevolge van een aanrijding wordt de aansprakelijkheid van de tegenpartij, waartegen deze partij is verzekerd bij de motorrijtuigverzekeraar, betwist. De motorrijtuigverzekeraar is vervolgens een voorlopig getuigenverhoor begonnen voor de rechtbank. Tijdens dit getuigenverhoor is door de gelaedeerde – onder gebruikmaking van zijn rechten voortvloeiend uit de door hem bij de rechtsbijstandverzekeraar gesloten rechtsbijstandverzekering - een procedure gestart teneinde een verklaring voor recht te verkrijgen ter vaststelling van de aansprakelijkheid. Na toewijzing door de rechtbank van deze vordering zijn partijen vervolgens in onderhandeling getreden met betrekking tot de omvang van de door gelaedeerde geleden schade. Nadat partijen tot een minnelijke schikking zijn gekomen, is de inhoud van de schikking in een vaststellingsovereenkomst opgenomen.

Partijen verschillen van mening over de hoogte van de te vergoeden buitengerechtelijke kosten, die niet in de vaststellingsovereenkomst worden genoemd.

Het geschil

Partijen verschillen van mening over de uitleg van artikel 4b sub 1 RBK-L (2001).

De rechtsbijstandverzekeraar is van oordeel dat de motorrijtuigverzekeraar gehouden is de door de rechtsbijstandverzekeraar gevorderde kosten volledig te vergoeden. Volgens de rechtsbijstandverzekeraar is in de regeling RBK-L geen grond te vinden voor de opvatting van de motorrijtuigverzekeraar dat de kosten van minnelijke schadeafwikkeling nadat louter is geprocedeerd omtrent de aansprakelijkheid onder de regeling vallen, aangezien in casu over de schade zelf niet is geprocedeerd.

De motorrijtuigverzekeraar is van oordeel dat de kosten van rechtsbijstand teneinde de schade buiten rechte in der minne af te wikkelen, onder artikel 4 b lid 2 vallen, aangezien met betrekking tot deze inspanningen geen rechterlijke procedure is gevolgd. Voorts is hij van mening dat, nadat de aansprakelijkheid is vastgesteld, de verder gemaakte kosten wederom als kosten buiten rechte gemaakt moeten worden aangemerkt. De motorrijtuigverzekeraar komt vervolgens tot de slotsom dat hij slechts gehouden is tot betaling van de lumpsumvergoeding als voortvloeiende uit de RBK-L.

Overwegingen van de commissie

Hoewel door partijen in de overlegde stukken verwijzen naar de RBK-L (2001), stelt de commissie vast dat het onderhavige geschil beoordeeld dient te worden aan de hand van de bepalingen van de RBK-L (1997). Een en ander vloeit voort uit het bepaalde in artikel 11 van RBK-L (2001) nu de datum van de betekening van de dagvaarding op of omstreeks 24 januari 1998 plaatsvond. Artikel 11 van deze regeling luidt:

11. *Deze tekst komt per onderstaande datum in de plaats van alle voorgaande regelingen buitengerechtelijke kosten voor letselzaken. Voor de vaststelling welke van de opvolgende regelingen van kracht is, is bepalend de datum van de minnelijke schikking of de datum waarop de dagvaarding is betekend. Indien die datum de onderstaande datum is, of daarna is gelegen, geldt derhalve deze tekst.*

De datum onder de regeling is 12 december 2001.

Artikel 4 van de RBK-L (1997) bepaalt:

4. a. *De lumpsumvergoeding zal worden voldaan bij het bereiken van een minnelijke regeling tussen partijen'*
 b. *Indien er geen minnelijke regeling wordt bereikt en een civiele procedure wordt gestart is deze regeling niet van toepassing.*

De commissie stelt vast dat er in deze casus een civiele procedure is gevoerd. Dat vervolgens de kwestie alsnog in der minne is geregeld is daarbij – in het kader van de RBK-L – niet relevant. Immers, de tekst van de RBK-L (1997) bevat voor een dergelijke situatie geen specifieke regeling, zodat de regeling zoals die in de RBK-L (1997) is opgenomen moet worden gevolgd.

De commissie stelt voorts vast dat op grond van artikel 4 b in het onderhavige geval de regeling RBK-L (1997) toepassing mist. Nu er geen minnelijke regeling is bereikt vóórdat de advocaat tot dagvaarding is overgegaan, dienen – in zijn algemeenheid – de buitengerechtelijke kosten van de advocaat door motorrijtuigverzekeraar aan de

rechtsbijstandverzekeraar te worden vergoed. Voor wat betreft de hoogte van de te vergoeden buitengerechtelijke kosten bevat de RBK-L (1997) geen andere bepalingen anders dan dat de regeling "niet van toepassing" is.

De hoogte van deze kosten dient dan ook te worden bepaald aan de hand van de algemene bepalingen van het recht en valt buiten de competentie van de commissie.

De commissie overweegt ten overvloede dat indien RBK-L (2001) wel van toepassing zou zijn geweest, het oordeel van de commissie zou luiden dat de tekst van artikel 4 b, de overige regeling en de strekking van de regeling geen ruimte laten voor de stelling dat de werking van de regeling zou kunnen herleven nadat een procedure is opgestart omdat geen regeling in der minne kon worden bereikt.

Conclusie

Er is in eerste instantie geen minnelijke regeling bereikt, maar een civiele procedure gestart. In een dergelijk geval is artikel 4 b van toepassing, welk artikel bepaalt dat de regeling RBK-L toepassing mist. De verplichting tot het vergoeden van de buitengerechtelijke kosten door de motorrijtuigverzekeraar aan de rechtsbijstandverzekeraar dient dan ook te worden beoordeeld aan de hand van de algemene bepalingen van het recht. De commissie mist de competentie om een uitspraak te doen over de hoogte van die kosten

Bindend advies

De commissie geeft als bindend advies dat de motorrijtuigverzekeraar aan de rechtsbijstandverzekeraar in deze zaak de buitengerechtelijke kosten dient te voldoen die op basis van de algemene bepalingen van het recht gevorderd kunnen worden. Over de hoogte van die kosten kan de commissie geen uitspraak doen, nu zij daartoe de competentie mist. De rechtsbijstandverzekeraar kan geen aanspraak maken op enige lumpsum gebaseerd op de RBK-L, nu de RBK-L (1997) met zoveel woorden aangeeft dat de regeling toepassing mist wanneer er sprake is van het voeren van een civiele procedure.

Aldus is beslist op 27 augustus 2003 door de heren mr. T.W.J. Goettsch, mr. A.J. van Rooijen en mr. D.F. Richters (voorzitter), leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M.N.J. Heeneman, secretaris

De voorzitter

De secretaris

mr. D.F. Richters

mr. M.N.J. Heeneman